

opusdei.org

Un país tan gran com tot Europa

En Pere estudia Químiques a la Universitat de Almaty (Kazakhstan). Explica com és la tasca de l'Opus Dei en aquest país, la seva relació amb amics musulmans i... també amb coreans.

12/10/2010

Em dic Pere Vizuete, sóc d'Igualada i des de l'any passat visc a Kazakhstan, a Almaty. Aquí a Espanya vaig estudiar primer de Químiques i aquest any he estudiat rus i kazakh a

la Universitat d'Almaty. Al setembre continuaré els estudis de Químiques a Kazakhstan.

Kazakhstan és un país on conviuen diverses religions, i per això nosaltres ens dediquem a procurar que els nostres amics resin, que practiquin la seva religió.

Per exemple, un dels meus amics, amb qui acostumo a jugar a futbol, en un descans va treure l'estoreta, es va posar cara a la Meca i començà a pregar. La veritat és que va ser un exemple, primer per a mi, perquè donava la cara -vaig a resar-, i també per als qui eren allà, que majoritàriament són musulmans encara que no practiquin.

Des de fa molt temps no es dóna classe de Religió a les escoles, perquè és un país que formava part de la Unió Soviètica i no existia aquesta assignatura. Des del mes de setembre es torna a impartir.

Un dels sacerdots que viu al Centre de l'Opus Dei a Almaty ha pogut preparar la secció on parla de l'Església catòlica. Això ens dóna molta esperança, perquè així molta gent es pot formar una bona idea de què significa ser catòlic i què és l'Església catòlica.

Una altra història divertida que m'ha passat aquest any ha estat que, estant un dia a la Universitat, al mes de gener, va aparèixer un nou coreà a classe. Havia vingut d'intercanvi a la Universitat on estudiem rus i kazakh tots els estrangers. Aquest noi necessitava comprar els llibres. Vam anar a fer les compres i en acabar el vaig convidar a venir al Centre de l'Opus Dei. L'hi vaig ensenyar, li va agradar i em va convidar a dinar a casa seva al dia següent. Vaig anar-hi i en arribar vaig veure que tenia un rosari sobre de la taula. Li vaig preguntar si era catòlic i em va contestar que no, que el rosari era

d'un amic seu. Li vaig demanar que me'l presentés. L'endemà, el seu amic s'atansa a mi i em va dir: Ets tu el catòlic? Jo li vaig dir que sí. I em va dir: vols venir demà a Missa amb mi? Doncs clar, no hi ha cap problema. Des de llavors solem anar a Missa junts els diumenges.

Us demano que pregueu perquè molta més gent trobi a Déu. Adéu.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/video-un-pais-
tan-gran-com-tot-europa/](https://opusdei.org/ca-ad/article/video-un-pais-tan-gran-com-tot-europa/) (24/03/2026)